

### [Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ster, om han ikke vilde kræve af Landbrugsministeren, at der skulde opnaas den samme Fortjeneste ved Smørproduktionen til enhver Tid, som en tarifmæssigt betalt Arbejder opnaar. Jeg vilde da meget nødtigt, at min høje Chef skulde paalægge mig denne Opgave. Jeg vilde tro, det vilde være det samme som at sige til mig: Nu kan du gaa din Vej, nu har jeg ikke Brug for dig mere. For en saadan Opgave vilde Statsministeren sikkert ikke stille til en Kollega; den er fuldkommen umulig at løse. Men det var maaske det, der var det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Mening, naar han opfordrede Statsministeren til at paalægge mig denne Opgave. Det var maaske for at slippe af med mig; det tør jeg ikke sige, men det er det eneste Resultat, der kan komme ud af det, for det er en fuldkommen umulig Opgave at løse, ogsaa for det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen gik derefter ind paa Mejeribrugets Krav og sagde, at han haabede, at baade Venstre og de Konservative vilde gaa ind for de samme Krav. Hvis det virkelig skulde være Mening, synes jeg, det er nødvendigt for mig at gøre et Par Bemærkninger om disse Krav.

De samlede sig om 5 Punkter. For det første, at der skal afkræves en Margarineafgift af Forbrugerne, som skal betales til Mejerierne; altsaa Forbrugerne her i Landet af Margarine skal give et direkte Tilskud til Mejeribrug. Dernæst, at der skal udstedes et Forbud mod Udvidelse af Produktionen af Margarine. For det tredje skulde man forpligte Forbrugerne herhjemme til at betale 2 Kr. 75 Øre pr. kg Smør i Fremtiden, uanset Priserne i Udlandet, og for det fjerde skulde Staten gennem Opkrævning af Skatter yde Landbrugerne et Tilskud paa 25 Øre pr. kg Smør og Mælk omsat til Smør, der produceres til Forbrug her i Landet. Efter at man nu har paalagt Skatteyderne og Befolkningen, Forbrugerne, alle disse store Byrder, kommer man med det sidste lille, ganske ringe Krav, nemlig Kravet om, at man selv vil have Lov til at disponere over den Valuta, der kommer hjem gennem Smørekporten.

Jeg maa sige som min Opfattelse, at er der noget, der vanskeliggør Muligheden for Gennemførelsen af rimelige Krav fra Landbrugernes Side, er det den Slags Krav, der her er stillet. Der er næppe noget, der har skadet Landbruget mere over for de Erhverv, som skal være med til at gennemføre Landbrugets berettigede Krav, end den

Slags. En Margarineafgift nu har jo slet ikke den samme Berettigelse som i 1934, da vi gennemførte en saadan. Nu er Eksporten af Smør til Tyskland ca. fordoblet; jeg tror endogsaa, den er mere end fordoblet siden den Tid. Der er langt større Eksportmuligheder for Smørret nu, end der var dengang. Prisen paa Smørret var gennemsnitlig i 1934 1 Kr. 61 Øre, i 1936 kom den op paa 2 Kr. 7 Øre, og den er gaaet op i Oktober Kvartal 1937 til saadan noget som 2 Kr. 70 Øre, saa der er slet ikke den samme Berettigelse for at kræve Margarineafgift for dermed at stimulere Smørforbruget herhjemme, som der var i sin Tid.

Med Hensyn til Valutaen vil jeg gerne sige: Hvad har man i Virkeligheden tænkt sig, hvorledes vil man stille sig over for de mange Tusinder af Mennesker og maaske flere, end der er Landbrugere, som paa mangfoldige Maader arbejder med paa Fremstillingen af Smør, og som efter Aftale med Landmændene har faaet fastsat en bestemt Løn i Kroner? Hvad vilde man gøre med Hensyn til dem, hvis man tillod Landmændene selv at spekulere i Kronens Værdi og derved i Virkeligheden formindske den ved Aftale fastsatte Løn, som alle disse Arbejdere faar, formindske denne Løns Købeevne i den kommende Tid? Jeg synes, det er et fuldkommen urimeligt Krav, og jeg kan kun se saaledes paa det, at det kun er til Skade for Landbruget, naar det fremsættes; det gør ikke den fjerneste Nytte.

**Carl Petersen:** I Oppositionens Ordførertaler sporede man ingen Begejstring for det Samarbejde, der har fundet Sted ved Landbrugsorganisationernes Medvirken i de Forhandlinger, der er gaaet forud for disse Lovforslags Fremsættelse. Jeg synes, man maa have Lov til at spørge særlig Partiet Venstres Ordfører: Skal det betyde, at Partiet Venstre ikke mener, at den Overenskomst burde være kommet i Stand? Kan man udlægge det saaledes, at Partiet Venstre ikke mere er i Kontakt med det arbejdende Landbrug, at Partiet Venstre af politiske Grunde havde ønsket, at de Forhandlinger, som førtes om disse to Lovforslag, burde have haft en anden Karakter? Jeg synes jo dog, det er mærkeligt, naar man ved, at disse Landbrugsorganisationers fornemste Tillidsmænd samtidig er Tillidsmænd for Partiet Venstre, at man saa ikke sporer en saadan Begejstring, som jeg synes der er Grund til at nære for dette Samarbejde. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i Gaar: Jeg er ikke i Tvivl om, at det store Landbrugs Organisationers Mænd med Begej-